

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu toga suda Marijanu Glavašu, u pravnoj stvari tužitelja Gabrijela Juričkog (OIB: 40300452727) iz Kloštra Ivanića, Trojička 24, kojega zastupaju punomoćnici Ognjen Krznarić i Dario Alitović, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Krznarić & Alitović j.t.d., Zagreb, protiv tuženika Uniqa osiguranje d.d. (OIB: 75665455333), Zagreb, Planinska 13 A, kojega zastupa punomoćnik Marko Rašica, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Rašica & Partneri d.o.o., Zagreb, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 15. svibnja 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja Daria Alitovića i zamjenika punomoćnika tuženika Danka Krznara, 29. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

I Nalaže se tuženiku Uniqa osiguranje d.d. isplatiti tužitelju Gabrijelu Juričkom iznos od 38.660,31 EUR sa zateznim kamatama tekućim na iznos od 14.396,99 EUR od 12. lipnja 2018. do isplate, na iznos od 19.775,70 EUR od 18. kolovoza 2020. do isplate te na iznos od 4.487,62 EUR od 11. rujna 2025. do isplate, i to za razdoblje do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određivala za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, za razdoblje od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi po stopi koja se određivala za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a za razdoblje od 30. prosinca 2023. pa nadalje po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, kao i naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 8.585,14 EUR sa zateznim kamatama tekućim od 29. svibnja 2026. do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična

kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, sve to u roku od 15 dana.

II Odbija se zahtjev tužitelja za isplatu preostalog zatraženog iznosa od 4.741,71 EUR sa zateznim kamatama, kao i zahtjev tužitelja za isplatu zatezne kamate na gore dosuđeni iznos od 13.935,89 EUR za razdoblje od 22. travnja 2016. do 11. lipnja 2018., na dosuđeni iznos od 384,37 EUR za razdoblje od 18. veljače 2016. do 11. lipnja 2018., na dosuđeni iznos od 76,73 EUR za razdoblje od 7. travnja 2016. do 11. lipnja 2018., na dosuđeni iznos od 19.775,70 EUR od 22. travnja 2016. do 17. kolovoza 2020. te na dosuđeni iznos od 4.487,62 EUR od 22. travnja 2016. do 10. rujna 2025., kao i u cijelosti zahtjev tužitelja da mu tuženik počevši od 1. lipnja 2018. pa nadalje plaća rentu po osnovi tuđe pomoći i njege u mjesečnom iznosu od 159,27 EUR tako da dospjele a neisplaćene iznose isplati odjednom, a ostale kako budu dospijevali, a najkasnije do 15-og u mjesecu za prethodni mjesec sa zateznim kamatama tekućim od dospijeca svakog pojedinog iznosa pa do isplate i to: na iznos od 159,27 EUR tekućim od 15. srpnja 2018. do isplate, na iznos od 159,27 tekućim od 15. kolovoza 2018. do isplate, na iznos od 159,27 EUR tekućim od 15. rujna 2018. do isplate, na iznos od 159,27 tekućim od 15. listopada 2018. do isplate, na iznos od 159,27 EUR tekućim od 15. studenoga 2018. do isplate, na iznos od 159,27 EUR tekućim od 15. prosinca 2018. do isplate, na iznos od 159,27 EUR tekućim od 15. siječnja 2019. do isplate, na iznos od 159,27 EUR tekućim od 15. veljače 2019. do isplate, na iznos od 159,27 EUR tekućim od 15. ožujka 2019. do isplate, na iznos od 159,27 EUR tekućim od 15. travnja 2019. do isplate, na iznos od 159,27 EUR tekućim od 15. svibnja 2019. do isplate, na iznos od 159,27 EUR tekućim od 15. lipnja 2019. do isplate, na iznos od 159,27 EUR tekućim od 15. srpnja 2019. do isplate, na iznos od 159,27 tekućim od 15. kolovoza 2019. do isplate, na iznos od 159,27 EUR tekućim od 15. rujna 2019. do isplate, na iznos od 159,27 tekućim od 15. listopada 2019. do isplate, na iznos od 159,27 EUR tekućim od 15. studenoga 2019. do isplate, na iznos od 159,27 EUR tekućim od 15. prosinca 2019. do isplate, na iznos od 159,27 EUR tekućim od 15. siječnja 2020. do isplate, na iznos od 159,27 EUR tekućim od 15. veljače 2020. do isplate, na iznos od 159,27 EUR tekućim od 15. ožujka 2020. do isplate, na iznos od 159,27 EUR tekućim od 15. travnja 2020. do isplate, na iznos od 159,27 EUR tekućim od 15. svibnja 2020. do isplate, na iznos od 159,27 EUR tekućim od 15. lipnja 2020. do isplate, na iznos od 159,27 EUR tekućim od 15. srpnja 2019. do isplate, na iznos od 159,27 EUR tekućim od 15. rujna 2020. do isplate, na iznos od 159,27 tekućim od 15. listopada 2020. do isplate, na iznos od 159,27 EUR tekućim od 15. studenoga 2020. do isplate, na iznos od 159,27 EUR tekućim od 15. prosinca 2020. do isplate, na iznos od 159,27 EUR tekućim od 15. siječnja 2021. do isplate, na iznos od 159,27 EUR tekućim od 15. veljače 2021. do isplate, na iznos od 159,27 EUR tekućim od 15. ožujka 2021. do isplate, na iznos od 159,27 EUR tekućim od 15. travnja 2021. do isplate, na iznos od 159,27 EUR tekućim od 15. svibnja 2021. do isplate, na iznos od 159,27 EUR tekućim od 15. lipnja 2021, a od 1. lipnja 2021. pa nadalje da mu plaća rentu po osnovi tuđe pomoći i njege iznos od 159,27 EUR mjesečno najkasnije do 15-og u mjesecu za prethodni

mjesec sve dok za to postoje zakonski uvjeti sa zateznim kamatama, sve to u roku od 15 dana.

III Odbija se zahtjev tuženika za naknadu troškova postupka.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi i tijekom postupka navodi da je 22.1.2016. u mjestu Bešlinec stradao kao putnik u osobnom vozilu reg. oznake ZG 7045-FE, osiguranom kod tuženika, pri čemu je zadobio niz teških tjelesnih ozljeda, a što je sve kod njega dovelo do povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, zbog čega je trpio fizičke bolove i strah, trpi duševne bolove zbog smanjenja životne aktivnosti i naruženosti, a bila mu je potrebna i tuđa pomoć i njega. Ujedno je tužitelj pretrpio i daljnju imovinsku štetu u vidu troškova putovanja na liječničke preglede i fizikalne terapije u Zagreb, Ivanić Grad i Krapinske Toplice, odnosno i u vidu troškova putovanja obitelji u posjet tužitelju prilikom liječenja u Zagrebu i Krapinskim Toplicama. Tuženik se dopisom od 21.4.2016. obratio tuženiku s odštetnim zahtjevom te je postupajući po istom tuženik isplatio tužitelju naknadu štete u ukupnom iznosu od tadašnjih 28.100,00 kn sada 3.729,51 EUR (s osnova neimovinske štete iznos od 22.220,00 kn sada 2.949,10 EUR, s osnova tuđe pomoć i njege iznos od 3.780,00 kn sada 501,69 EUR, s osnova troškova putovanja na liječenje u Zagreb iznos od 300,00 kn sada 39,82 EUR te s osnova troškova putovanja obitelji u posjete tužitelju iznos od 1.800,00 kn sada 238,90 EUR). S obzirom da takvom isplatom tuženik nije u cijelosti naknadio pretrpljenu štetu tužitelja, to isti konačno postavljenim tužbenim zahtjevom potražuje od tuženika za neimovinsku i imovinsku štetu s osnova tuđe pomoći i njege daljnji iznos od 41.549,21 EUR sa zateznim kamatama tekućim od 22.4.2016. do isplate, za imovinsku štetu s osnova troškova putovanja tužitelja na liječničke preglede daljnji iznos od 539,39 EUR sa zateznim kamatama tekućim na iznos od 326,49 EUR od 26.4.2017. do isplate, na iznos od 199,62 EUR od 26.1.2017. do isplate te na iznos od 53,09 EUR od 7.4.20217. do isplate, kao i za imovinsku štetu s osnova troškova putovanja obitelji zbog posjeta tužitelju daljnji iznos od 1.313,42 EUR sa zateznim kamatama tekućim na iznos od 384,37 EUR od 18.2.2016. do isplate te na iznos od 1.167,96 EUR od 7.4.2016. do isplate, sve s troškovima postupka. Ovdje je za istaknuti da je sud primjenom odredaba čl. 190. st. 2. i 3. Zakona o parničnom postupku usprkos protivljenju tuženika ("Narodne novine", br. 53/91., 91/92., 112/99., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11. - pročišćeni tekst, 25/13., 89/14. i 70/19. – dalje: novi ZPP) dopustio preinake tužbe povećanjem tužbenog zahtjeva izvršene nakon zaključenja prethodnog postupka, a budući da tužbu na navedeni način (uslijed promjene Orijentacijskih kriterija i iznosa za utvrđivanje visine pravične novčane naknade s druge sjednice Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održane 5.3.2020. i 15.6.2020. te provedenog medicinskog vještačenja) tužitelj bez svoje krivnje nije mogao preinačiti do zaključenja prethodnog postupka, dok je sama preinaka svrsishodna za konačno rješenje odnosa među strankama.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu i kasnije priznaje pasivnu legitimaciju i štetni događaj, ali ističe prigovor doprinosa tužitelja pretrpljenoj šteti najmanje u omjeru od 40 % budući da je pristao na vožnju s vozačem u alkoholiziranom stanju i bez vozačke dozvole, a tužitelj kritične zgode nije koristio niti sigurnosni pojas. Smatra da je nesporno izvršenom isplatom u cijelosti naknadio pretrpljenu štetu tužitelja. Oспорava i zatražene troškove putovanja tužitelja na liječničke preglede koje je tužitelj kao tada maloljetna osoba mogao ostvariti i na teret Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje, kao i troškove putovanja obitelji zbog posjeta tužitelju koji nisu dokazani te ujedno tužitelj nije aktivno legitimiran potraživati iste. Oспорava i zatraženi tijekom zateznih kamata, ističe prigovor zastare za preinačeni dio tužbe te u konačnici predlaže tužbeni zahtjev u cijelosti odbiti uz naknadu troškova postupka.

3. Tužitelj je naknadno 28.5.2021. povodom predmetnog štetnog događaja podnio protiv tuženika tužbu za plaćanje rente s osnova tuđe pomoći i njege, navodeći da je uslijed posljedica ozljeđivanja i psihičkih poteškoća ovisan o pomoći drugih osoba prilikom svakodnevnog funkcioniranja. Stoga je počevši od 1.6.2018. potraživao mjesečnu rentu u iznosu od tadašnjih 1.200,00 kn sada 159,27 EUR s dospijecem 15-og u mjesecu za prethodni mjesec, sve sa zateznim kamatama i troškovima postupka. Tužitelj je kasnije povukao predmetnu tužbu, ali kako se tuženik protivio tom povlačenju, sud je meritorno odlučivao i o tom zahtjevu.

4. U odgovoru na takvu tužbu tuženik se u cijelosti usprotivio istoj. Osim navoda i prigovora kojim je osporavao i prvotnu tužbu, tuženik dodatno ističe da u konkretnom slučaju ne postoji potreba tužitelja za trajnom tuđom pomoći i njegom.

5. Kako se radilo o parnici između istih osoba povodom istog štetnog događaja za koju je određena ista vrsta postupka kao i za prvotno pokrenutu parnicu, sud je primjenom odredbe čl. 313. st. 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", br. 53/91., 91/92., 112/99., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11. - pročišćeni tekst, 25/13., 89/14. – dalje: ZPP) spojio te parnice radi zajedničkog raspravljanja (znatno smanjenje troškova).

6. U provedenom postupku sud je izvršio uvid u medicinsku dokumentaciju i zdravstveni karton za tužitelja, spis Općinskog suda u Velikoj Gorici br. Kmp-58/16, odštetni zahtjev tužitelja, dopise tuženika od 18.5.2016., 21.9.2016. i 12.3.2021., provedena su medicinska vještačenja po stalnim sudskim vještacima dr. Davorki Paladino – neurologu, dr. Igoru Bumčiju – kirurgu i dr. Branki Vidrih – psihijatru, provedeno je kombinirano sudsko medicinsko – prometno vještačenje po stalnim sudskim vještacima dr. Vedrani Petrovečki i dipl. ing. Ivanu Bedenikoviću, provedeno je toksikološko vještačenje po stalnom sudskom vještaku dipl. ing. Zdravku Kovačiću, saslušani su svjedoci Silvio Jurički, Renato Božić i Damir Jurički te tužitelj.

7. Svi provedeni dokazi ocijenjeni su sukladno odredbi čl. 8. ZPP-a.

8. Tužbeni zahtjevi za naknadu neimovinske štete i imovinske štete za tuđu pomoć i troškova putovanja obitelji zbog posjeta tužitelja su osnovani, ali ne u zatraženoj visini, dok su zahtjevi za naknadu troškova putovanja tužitelja na liječenje i isplatu rente neosnovani.

9. Između stranaka nije sporno da se 22.1.2016. u mjestu Bešlinec, Kloštar Ivanić, dogodila prometna nezgoda u kojoj je stradao ovdje tužitelj kao putnik u osobnom vozilu reg. oznake ZG 7045-FE, osiguranom kod tuženika, a kojim je kritične zgode upravljao vozač Renato Božić i to prije stjecanja prava na upravljanje tom vrstom vozila te pod utjecajem alkohola (isti je povodom tog štetnog događaja presudom Općinskog suda u Velikoj Gorici od 15.3.2028. br. Kmp-58/16-15 preinačen u odluci o kazni presudom Županijskog suda u Zagrebu od 24.7.2018. br. Kžmp-40/2018-4 proglašen krivim zbog počinjenja kaznenog djela protiv sigurnosti prometa – izazivanjem prometne nesreće u cestovnom prometu- čl. 227. st. 1. i 4. Kaznenog zakona). Nesporo je da je u toj prometnoj nezgodi tužitelj zadobio teške tjelesne ozljede zbog kojih je provodio dugotrajno liječenje i imao troškove, odnosno došlo je do povrede prava osobnosti istoga na tjelesno i duševno zdravlje, kao i da se isti odštetnim zahtjevom od 21.4.2016. obratio tuženiku kao osiguratelju za naknadu štete. Nije sporno i da je prije podnošenja tužbe tuženik isplatio štetu tužitelju u ukupnom iznosu od tadašnjih 28.100,00 kn sada 3.729,51 EUR (s osnova neimovinske štete iznos od 22.220,00 kn sada 2.949,10 EUR, s osnova tuđe pomoć i njege iznos od 3.780,00 kn sada 501,69 EUR, s osnova troškova putovanja na liječenje u Zagreb iznos od 300,00 kn sada 39,82 EUR te s osnova troškova putovanja obitelji u posjete tužitelju iznos od 1.800,00 kn sada 238,90 EUR). Između stranaka prvenstveno je ostalo sporno da li u konkretnom slučaju postoji doprinos tužitelja nastaloj šteti (zbog eventualno pristanka na vožnju s vozačem u alkoholiziranom stanju i bez vozačke dozvole, dok sam tužitelj nije bio vezan sigurnosnim pojasom), a nastavno tome osnova i visina preostalog zahtjeva za naknadu neimovinske i imovinske štete uključujući u cijelosti i zahtjev za isplatu rente za tuđu pomoć i njegu. Spor an je i zatraženi tijek zatezne kamate te eventualni nastup zastare za preinačeni dio tužbe.

10. Iz iskaza svjedoka Silvia Juričkog (brat tužitelja) i tužitelja u bitnom proizlazi da se tog dana Renato Božić družio sa svjedokom Juričkim s kojim je ista generacija i kojeg je tog dana dovezao iz škole, a u tom druženju obilazili su i kafiće (s Božićem je bio i Antonio Ivanković kojeg svjedok i tužitelj ranije nisu poznavali). Tužitelj je taj dan Božića vidio tek navečer kada je došao kod njih doma gdje su se zadržali oko 2 do 2 i pol sata te u tom razdoblju konzumirali jelo i piće (isključivo coca-colu). Nakon toga trebali su otići u vatrogasni dom na kartanje, a s njima i tužitelj koji to inače nije činio (u to vrijeme još je pohađao osnovnu školu, ali je bio petak). Tužitelj je nevezan sjedio na stražnjem sjedalu Božićevog vozila, ispred njega na suvozačkom mjestu je bio Ivanković, a vozio je naravno Božić i to spuštenog krova, dok je svjedok Jurički išao vlastitim vozilom. Na putu do vatrogasnog doma dogodila se predmetna prometna nezgoda. Suprotno tim iskazima, svjedok Renato Božić naveo je da i od ranije poznaje svjedoka Juričkog i tužitelja te su se znali viđati i družiti (npr. voziti motore). Ističe je je tog dana poslije škole predvečer pokupio tužitelja te su zajedno s

Ivankovićem otišli po kafićima gdje su konzumirali alkoholna pića. Poslije toga uputili su se tužiteljevoj kući gdje su se zadržali neko vrijeme te su nešto pojeli (osim svjedoka Božića) i popili (ne sjeća se što). Potvrđuje da su se nakon toga uputili na kartanje u vatrogasni dom i iza njih je vozilom išao svjedok Jurički, a na tom putu došlo je do prometne nezgode. Tužitelja je inače poznavao preko svjedoka Juričkog s kojim je bio generacija te su zajedno pohađali osnovnu školu (samo različita razredna odjeljenja). Navodi da su za činjenicu da nije imao položen vozački ispit, odnosno da je imao i zabranu upravljanja motornim vozilima B kategorije, znali svi u Kloštru Ivaniću pa tako i braća Jurički.

11. S obzirom da je iz iskaza svjedoka Juričkog i tužitelja te iskaza svjedoka Božića postojala bitna proturječnost o okolnostima druženja tužitelja sa svjedokom Božićem kritičnog dana, sud je dopunski saslušao ove svjedoke i tužitelja, odnosno i suočio o tim okolnostima iste. Tako je svjedok Jurički ostao kod ranijeg iskaza navodeći da je u kritično vrijeme pohađao IV. razred srednje škole, a s Božićem se družio uglavnom dok su još išli u osnovnu školu kada su se znali i provozati motorima. Ranije je vidio Božića da vozi automobile, a 7-8 mjeseci prije ove prometne nezgode vidio ga je i pred auto školom. Nakon osnovne škole s Božićem se vidio samo u prolazu i nisu se posebno družili. I tužitelj je ostao kod svog ranijeg iskaza te napomenuo da je mlađi od Božića 3-4 godine i nikada nisu bili prijatelji i eventualno zajedno izlazili, a Božića je znao ranije vidati dok se družio s njegovim bratom. Svjedok Božić u dopunskom iskazu navodi da se s tužiteljem znao vidati u osnovnoj školi, a dolazio je i kod njih doma. Spomenuta vožnja motorima odnosi se prvenstveno na razdoblje dok su polazili osnovnu školu, a on se više družio sa svjedokom Juričkim tijekom te škole, dok bi tužitelja vidio tek kad bio dolazio kod svjedoka Juričkog doma. Ističe da je tužitelja kritičnog dana vidio i prije početka nastave i nakon nastave kada su išli po kafićima, a kod njih doma zadržali su se 15-ak minuta i tom razdoblju on i Ivanković konzumirali su alkoholna pića, dok se za tužitelja ne sjeća da li je to isto činio tada kao i dok su prethodno obilazili kafiće. Nakon toga je provedeno suočenje prvotno svjedoka Juričkog i svjedoka Božića, u kojem je svjedok Jurički ostao kod svih ranijih navoda (posebice da je njega svjedok Božić pokupio nakon škole te je s njim obilazio kafiće, a tužitelja tek su vidjeli kada je svjedok Božić s Ivankovićem došao kod njih doma, kao i da nije znao ima ili svjedok Božić položen vozački ispit), dok je svjedok Božić dopustio mogućnost da je nakon škole doista pokupio svjedoka Juričkog, a ne tužitelja kojeg su vidjeli tek navečer kod njih doma, ali je ostao kod tvrdnje da su svi znali da ima zabranu upravljanja vozilima B kategorije. I u suočenju tužitelja i svjedoka Božića, gdje je tužitelj također u cijelosti ostao kod ranijeg iskaza (pa tako i navoda da je svjedoka Božića tog dana vidio tek navečer doma, da nije imao saznanja da taj svjedok nema položen vozački ispit), svjedok Božić je dopustio takvu mogućnost, ali ističe da je po njegovom sjećanju prije škole susreo tužitelja kada su otišli u kafić i kupio mu je cigarete, ali to zbog proteka vremena ne može tvrditi sa stopostotnom sigurnošću.

12. Vještak toksikolog dipl. ing. Zdravko Kovačić u svom nalazu i mišljenju navodi da iz odnosa koncentracija apsolutnog alkohola u krvi i mokraći proizlazi da se alkohol nalazio u poodmakloj fazi eliminacije iz organizma svjedoka Renata

Božića u vrijeme štetnog događaja. Budući da je od događaja do uzimanja krvi na analizu prošlo 125 minuta, tada bi koncentracija apsolutnog alkohola u krvi svjedoka Božića u vrijeme štetnog događaja 22.1.2016. u 23,00 sati morala iznositi najmanje 1,91 g/kg. Kod takve koncentracije alkohola većina ljudi se nalazi u pijanom stanju bitno smanjenih vozačkih sposobnosti tako da je apsolutno nesposobna za sigurno upravljanje motornim vozilom. Za pijano stanje gdje je apsolutna koncentracija alkohola u krvi u području između 1,50 g/kg i 2,50 g/kg apsolutnog alkohola, s toksikološkog gledišta karakteristično je da kod većine ovako alkoholiziranih osoba dolazi do suženja intelektualnih funkcija, gubitka samokontrole i samokritičnosti, osobe su dezorijentirane u vremenu i prostoru, u hodu dolazi do nemogućnosti održavanja ravnoteže, a što se u vožnji očituje kao cik-cak vožnja, govor im je nejasan i dolazi do zamuckivanja. Vanjske manifestacije ove alkoholiziranosti mogu, ali ne moraju biti vidljive drugim osobama. Dolazi i do značajnog poremećaja sluha glede kvalitete i intenziteta, a i optičke se reakcije bitno smanjuju. Vrijeme reakcije na iznenadne zapreke u prometu prosječnih trijeznih vozača iznosi između 0,5 i 1,5 sekundi, prosječno 0,75 sekundi. S porastom koncentracije apsolutnog alkohola u krvi ovo se vrijeme produžuje pa vozači s koncentracijom alkohola kao ovdje svjedok Božić imaju prosječno vrijeme reakcije od 3,60 sekundi, a u noćnim uvjetima vožnje negativni utjecaj alkohola još je jače izražen. Zaključno, vozači iznad 1,30 g/kg apsolutnog alkohola u krvi imaju bitno smanjene vozačke sposobnosti tako da su apsolutno nesposobni za sigurno upravljanje motornim vozilima.

13. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka toksikologa cijeneći ga stručnim i obrazloženim te u skladu s pravilima znanosti i vještine, a kao takvog su ga prihvatile i stranke. Sud stoga nalazi utvrđenim da je u vrijeme štetnog događaja koncentracija apsolutnog alkohola u krvi kod vozača Renata Božića iznosila najmanje 1,91 g/kg zbog čega su mu vozačke sposobnosti bile bitno smanjene tako da je bio nesposoban za sigurno upravljanje motornim vozilom. Nadalje, sud je prihvatio i iskaze svjedoka Juričkog i tužitelja kao iskrene, životne i uvjerljive te u skladu s provedenim toksikološkim vještačenjem. Iz tih iskaza je u bitnom utvrđeno da je tužitelj svjedoka Božića s kojim se nije inače družio vidio tog dana tek navečer kada je došao kod njih doma, a tada su konzumirali jelo i bezalkoholno piće. Na svjedoku Božiću se nisu vidjeli tragovi alkoholiziranosti (u prilog čega ukazuje i mišljenje vještaka toksikologa da vanjske manifestacije takve alkoholiziranosti ne moraju biti vidljive drugim osobama), a nije niti znao da nema položen vozački ispit. Suprotno svemu tome, sud nije prihvatio iskaz Božića u njegovim bitnim dijelovima. Prvenstveno je za istaknuti da je u vrijeme štetnog događaja tužitelj još pohađao osnovnu školu (rođen 2000.g.) tako da je neživотно da je isti u toj dobi sa svjedokom Božićem (koji je od njega stariji 3-4 godine i s kojim se nije posebno družio) obilazio kafiće i konzumirao alkohol, a uostalom i sam svjedok Božić u konačnici dopušta mogućnost da se tog dana ipak prethodno družio sa svjedokom Juričkim, a ne tužiteljem. Isto tako, iz mišljenja Centra za forenzična ispitivanja, istraživanja i vještačenja "Ivan Vučetić" priležeća kaznenom spisu Općinskog suda u Velikoj Gorici br. Kmp-58/16 (listovi 21 i 27 tog spisa) razvidno je da kod tužitelja i sada pokojnog Antonia Rolanda Ivankovića nisu pronađeni tragovi alkohola u krvi i mokraći, dakle u trenutku prometne nezgode bili su trijezni, što je također u

suprotnosti s navodima svjedoka Božića da je s istima kritičnog dana višekratno konzumirao alkoholna pića. Svjedok Božić u vrijeme štetnog događaja nesporno je bio navršio 18 godina (rođ. 9.12.1996.), dakle ispunjavao je potrebnu starosnu dob za možebitno upravljanje motornim vozilima, a i sam navodi (kao što su naveli i svjedok Jurički i tužitelj) da je ranije upravljao tim vozilima, tako da su nejasni, paušalni i ničim dokazani navodi tog svjedoka, a onda posredno i ovdje tuženika, da bi svi u tom kraju znali da nema položen vozački ispit pa tako i svjedok Jurički te tužitelj (koji se u to vrijeme, a posebno tužitelj nisu niti viđali i družili sa svjedokom Božićem, dok je svjedok Jurički vidio Božića ispred auto škole). I konačno, svjedok Božić je nakon suočenja sa svjedokom Juričkim i tužiteljem sam doveo u sumnju svoj raniji iskaz dopuštajući mogućnost odvijanja događaja tog dana prije prometne nezgode na način koji su suglasno opisali svjedok Jurički i tužitelj, što dodatno pridonosi neuvjerljivosti takvog iskaza. Slijedom svega toga, za zaključiti je da prema svim okolnostima ovog slučaja tužitelj prije početka vožnje sa svjedokom Božićem nije imao niti morao imati saznanja o alkoholiziranosti svjedoka, kao i činjenici da isti upravlja vozilom bez položenog vozačkog ispita, što nastavno ukazuje da na taj način tužitelj nije mogao doprinijeti nastanku i visini pretrpljene štete u smislu odredaba čl. 1092. i čl. 1106. Zakona o obveznim odnosima Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15. – dalje: ZOO) kako to neosnovano navodi tuženik, a posebice ne da bi se radilo o pristanku oštećenika predviđenog odredbom čl. 1054. st. 1. ZOO-a kada tužitelju uopće ne bi pripadalo pravo zahtijevati naknadu štete.

14. U odnosu na daljnji prigovor tuženika o nevezivanju tužitelja sigurnosnim pojasom čime je znatno doprinio opsegu i težini pretrpljenih ozljeda kritične zgrade, a time i nastaloj šteti, za istaknuti je da nije sporno da tužitelj doista tada nije bio vezan sigurnosnim pojasom. No, tuženik nije dokazao da bi ta okolnost bila u uzročnoj vezi s pretrpljenom štetom. Iz nalaza i mišljenja prometnog vještaka dipl. ing. Ivana Bedenikovića provedenog u sklopu kombiniranog prometno-sudskomedicinskog vještačenja proizlazi da je vozilo kojim je u štetnom događaju upravljao svjedok Božić (osobno vozilo marke Peugeot 206 CC/01 – kabrio) tijekom slijetanja s kolnika udarilo u betonski prijelaz odvodnog kanala, a nakon toga se i prevrnulo pri čemu je došlo do ispadanja putnika iz vozila. Prednji dio vozila je potpuno uništen udarom u betonski prijelaz, a ostali dio vozila je oštećen tijekom kretanja po kanalu i prevrtanju. Prema intenzitetu oštećenja na prednjem dijelu vozila slijedi da je promjena brzine vozila u trenutku udara u betonski prijelaz iznosila najmanje oko 30-35 km/h (8,4-9,7m/sek), pri čemu je na osobe u vozilu djelovala sila gravitacije od oko 8,5 do 9,8 G. Vozilo u kojem se tužitelj nalazio na stražnjem desnom sjedalu je vozilo bez krova. Vještak sudske medicine dr. Vedrana Petrovečki u svom dijelu nalaza i mišljenja navodi da su tijekom bolničkog liječenja tužitelju postavljene sljedeće dijagnoze: višestruko ozljeđivanje, potres mozga, prijelom prsne kosti, prijelom 3. i 4. rebra desno i prijelom 3. rebra lijevo, nagnječenje pluća obostrano, viševrni prijelom trupa i zglobnog nastavka 5. slabinskog kralješka, prijelom trnastog nastavka 2. slabinskog kralješka, krvarenje iza potrbušnice desno i krvarenje izvan kralješnice uz trnaste nastavke L2-L4, viševrni prijelom središnjeg dijela lijeve bedrene kosti, prijelom bližeg koštanog

nastavka lijeve palčane kosti, oguljotine kože područja crijevnih kostiju obostrano, oguljotine kože desnog koljena, rana razderotina u području zgloba između peščajne kosti i bližeg članka palca desne šake, natučenje glave, prsnog koša i trbuha, krv u mokraći, malokrvnost, prskotine čeonog područja, rana razderotina i krvni podljev glave u tjemenom području lijevo i oguljotine područja desne strane vrata. Vozilo u kojem se nalazio tužitelj imalo je složenu dinamiku kretanja nakon naleta na betonski prijelaz, koja međutim u nalazu i mišljenju prometnog vještaka nije detaljno opisana. Prema skici mjesta događaja izvjesno je da je nakon naleta došlo do višestrukog polijetanja vozila u zrak i rotacije oko uzdužne i poprečne osi vozila. Pri tome je vozilo nakon udarca u betonski prijelaz udarilo zadnjim desnim dijelom u meki teren. Uspoređujući ozljede koje je tužitelj zadobio i prethodna utvrđenja kao najvjerojatnije bi proizlazilo da su naletom na betonski prijelaz na tijelo tužitelja djelovale sile deceleracije i tijelo tužitelja je naglo poletjelo naprijed uz promjenu brzinu vozila od oko 30-35 km/h te naletjelo na prepreke oko sebe, u konkretnom slučaju s obzirom na skučenost prostora stražnje klupe vozila gdje se nalazio tužitelj na naslon stolice suvozača. U ovom dijelu prometne nezgode, od opsežnijih ozljeda tužitelj je mogao zadobiti prijelom prsne kosti, prijelom 3. i 4. rebra desno i prijelom 3. rebra lijevo, nagnječenje pluća obostrano, višeiiverni prijelom središnjeg dijela lijeve bedrene kosti, kao i površinske ozljede u vidu oguljotine kože područja crijevnih kostiju i obostrano i oguljotine desnog koljena. Nastavno je vozilo poletjelo u zrak i zarotiralo se za 270° oko poprečne osi i sa stražnjim desnim dijelom udarilo u meki teren. U ovom dijelu prometne nezgode tužitelj je još uvijek bio unutar vozila, na tijelo su opet djelovale sile deceleracije (ali sada u suprotnom smjeru, tj. prema straga), a tužitelj je zadobio višeiiverni prijelom trupa i zglobnog nastavka 5. slabinskog kralješka, prijelome poprečnih nastavaka 2.-5. slabinskog kralješka, prijelom trnastog nastavaka 2. slabinskog kralješka, te krvarenje iza potrbušnice desno i izvan kralješnice uz trnaste nastavke L2-L4. S obzirom na skučenost prostora na stražnjoj klupi tužitelj ne bi mogao spriječiti nastanak ozljeda koje su nastale nalijetanjem na betonski prijelaz odvodnog kanala usprkos korištenja sigurnosnog pojasa. Pritom je i za navesti da bi neke ozljede mogle nastati i nalijetanjem na sigurnosni pojas (npr. prijelom prsne kosti). Da bi se vozilo našlo u zatečenom položaju nakon prometne nezgode i da bi došlo do ispadanja putnika otprilike na mjestu gdje su pronašeni tragovi medicinskog pribora vozilo je još jednom moralo poletjeti u zrak. Prilikom ispadanja i pada na podlogu tužitelj je mogao zadobiti potres mozga, prskotine čeonog područja, te ranu razderotinu i krvni podljev glave u tjemenom području lijevo. Preostale ozljede (prijelom bližeg koštanog nastavka lijeve palčane kosti, ranu razderotinu u području zgloba između peščajne kosti i bližeg članka palca desne šake, oguljotinu područja desne strane vrata), tužitelj je mogao zadobiti u bilo kojem dijelu odvijanja prometne nezgode. Iz svega prethodno izloženog proizlazi da bi tužitelj da je bio vezan sigurnosnim pojasom mogao ovim mehanizmom nastanka ozljeda izbjeći ozljede koje su posljedica ispadanja i pada na podlogu – potres mozga, prskotine čeonog područja, te ranu razderotinu i krvni podljev glave u tjemenom području lijevo. Iz priležćih fotografija fotoelaborata priklopljenog kaznenog spisa proizlazi da je iz odvodnog kanala viri svega 1/3 do 1/4 lijeve lijevog dijela vozila, te stoga treba pretpostaviti da bi opseg ozljeda tužitelja koji bi bio vezan sigurnosnim pojasom zadržan na svom položaju na stražnjom klupi desno bio daleko veći.

Vještak sudske medicine u konačnici zaključuje da korištenje sigurnosnog pojasa u predmetnoj prometnoj nezgodi vjerojatno ne bi smanjilo opseg ozljeđivanja tužitelja.

15. Tužitelj nije imao primjedbi na nalaz i mišljenje prometnog vještaka i vještaka sudske medicine, dok je tuženik predlagao dopuniti nalaz i mišljenje vještaka sudske medicine na način da odgovori da li bi pomaci s pojasom ipak bili manji i moguće ne bi došlo do svih ozljeda kod prednjeg udara i ozljeda kod nastavne deceleracije pa udara straga, kao i zašto vještak smatra da su ozljede u području trupa i prijelom noge i lakta nastale u vozilu, a ne prilikom ispadanja iz vozila. U očitovanju na te prijedloge i pitanja vještak sudske medicine navodi i ponavlja da je promjena brzine u trenutku udara u betonski prijelaz iznosila oko 30-35 km/h, a pri toj promjeni brzine tužitelj bi mogao zadobiti i ozljede koje su posljedica nalijetanja na sigurnosni pojas. Raščlanjujući ozljede koje su nastale u ovom dijelu prometne nezgode, pobrojane u osnovnom nalazu i mišljenju, proizlazi da je od tih ozljeda teško izdvojiti i samo jednu ozljedu, a za koju bi se sa sigurnošću moglo navesti da bi bila izbjegnuta da je tužitelj koristio sigurnosni pojas, tj. da nije mogla nastati nalijetanjem na zategnuti sigurnosni pojas. Vještak ističe i da tijela nisu čvrsto "zaljepljena" na naslon putničke sjedalice pa tijelo usprkos korištenja sigurnosnog pojasa mora nalijetanjem na sigurnosni pojas dovesti do zatezanja pojasa, a samim time i zaustavljanja tijela. Za to mu je potrebno oko 10 cm. Nadalje, ljudsko tijelo nije tvrdo, već se pod djelovanjem sile može utisnuti i na taj način dovesti do ozljeđivanja u vidu prijeloma rebra i nastanka kontuzija. U odnosu na ozljede koje su nastale prilikom udarca zadnjeg desnog dijela vozila, može se navesti da nije moguće isključiti da bi njihov opseg mogao biti i nešto manji da je koristio sigurnosni pojas. Određivanje koliko bi opseg ozljeda mogao biti manji ulazi u okvir nagađanja. Odgovarajući na daljnje postavljeno pitanje tuženika vještak sudske medicine navodi da je u nalazu i mišljenju istakla da je vozilo u kojem se nalazio tužitelj imalo složenu dinamiku kretanja nakon naleta na betonski prijelaz. Dinamika kretanja vozila bitna je stoga što se prilikom svakog udara "gubi" određeni dio kinetičke energije. Najveća količina energije gubi se prilikom prvog naleta i u tom trenutku nastaju i najopsežnije ozljede. Pri tome, zbog opisane dinamike kretanja vozila, tijelo se nužno kreće u pravcu djelovanja udarne sile što ne omogućava ispadanje iz vozila. Samim ispadanjem iz vozila, nastale su najmanje opsežne ozljede. Ujedno vještak naglašava da je tužitelj samo jednom ispao iz vozila i tada su na njegovom tijelu mogle nastati ozljede na samo jednom dijelu tijela, u konkretnom slučaju glave. Upravo je to i objašnjenje zašto je u prvom dijelu prometne nezgode nastao prijelom bedrene kosti (koja je najsnažnija i najčvršća kost u ljudskom tijelu). Ovaj je prijelom nastao kada su na tijelo tužitelja djelovale najjače sile, a to je upravo bilo prilikom udara vozila u betonski prijelaz. Istovjetno obrazloženje vrijedi i za tumačenje ozljeda trupa. Za prijelom bližeg koštanog nastavka lijeve lakatne kosti (olekranon, gdje je u osnovnom nalazu vještak omaškom navela da se radi o palčanoj kosti) vještak je navela da je tužitelj mogao zadobiti u bilo kojem dijelu odvijanja prometne nezgode, a ne kao što tuženik navodi da je vještak ustvrdila kako je ovaj prijelom nastao u vozilu. Vještak stoga ponavlja da treba pretpostaviti da bi opseg ozljeda tužitelja koji bi bio sigurnosnim pojasom zadržan u stolici na stražnjoj klupi bio daleko veći.

16. Sud je u cijelosti prihvatio nalaze i mišljenja prometnog vještaka i vještaka sudske medicine s dopunskim očitovanjem cijeneći ih stručnim i obrazloženim, a u konačnici prigovore na iste nisu imali niti stranke. Spomenuti vještaci su u cijelosti odgovorili na postavljeni zadatak suda sukladno pravilima struke, a svoje mišljenje potkrijepili su ovdje prihvatljivim obrazloženjem. Na taj način sud nalazi utvrđenim da činjenica nezvezivanja sigurnosnim pojasom tužitelja kritične zgode nije u uzročnoj vezi s nastankom i opsegom pretrpljene štete, a s obzirom da bi takva šteta u okolnostima vezivanja sigurnosnim pojasom vjerojatno bila daleko veća. Stoga se i takav prigovor tuženika ukazuje neosnovanim.

17. Liječnici vještaci dr. Davorka Paladino, neurolog, dr. Igor Bumči, kirurg i dr. Branka Vidrih, psihijatar, nakon uvida u priležuću dokumentaciju i pregleda tužitelja u svom prvotnom nalazu i mišljenju potvrđuju da je tužitelj u štetnom događaju zadobio politraumu, potres mozga, lom prsne kosti, lom 3-eg i 4-og rebra desno, obostrano natučenje pluća, višeiverni lom trupa i zglobnog nastavka 5-og slabinskog kralješka, lom poprečnog nastavka 2-og do 5-og slabinskog kralješka, lom trnastog nastavka 2-og slabinskog kralješka, retroperitonealni krvni podljev desno, višeiverni lom tijela lijeve bedrene kosti, lom gornjeg kraja lijeve lakatne kosti, oguljotine glave i tijela, razderotinu desnog kažiprsta, natučenje glave i tijela, krv u mokraći, oguljotine čela, razderotinu vlasišta postranično lijevo. Isti dan po štetnom događaju zaprimljen je u KBC Rebro gdje je podvrgnut operativnim zahvatima i boravio do 17.2.2016., a nakon toga liječio se i kontrolirao po kirurgu, fizijatru (stacionarno u Krapinskim Toplicama i ambulantno), psihijatru. Prilikom pregleda vještaka žali se na bolove pri promjeni vremena i opterećenju, slabost i trnjenje desne ruke od zadnje operacije, grčeve u prstima obje noge, ukočenost slabinske kralješnice, česte glavobolje, smanjenu sposobnost koncentracije, pamćenja i lošije raspoloženje. Kod tužitelja su vidljivi zaostali ožiljci i to na vratu postranično desno ovalni ožiljak 4x1,5 cm, u nivou okolne kože i bljeđi od nje, na korijenu nosa postranično desno 2 linearna ožiljka duljine 10 i 8 mm te širine 1 mm u nivou okolne kože i tamniji od nje, na desnom kažiprstu nepravilan križolik ožiljak 1,5x1,5 cm u nivou okolne kože i bljeđi od nje, na dorzumu desne šake ovalni ožiljak širine do 2 cm u nivou okolne kože i bljeđi od nje, na lijevom koljenu ovalni ožiljak širine do 3 cm u nivou okolne kože i bljeđi od nje, na lijevom koljenu s vanjske strane linearan ožiljak duljine 10 cm i širine do 2 cm nešto ispod nivoa okolne kože i bljeđi od nje, s vanjske strane lijeve natkoljenice 7 ovalnih ožiljak širine do 2 cm u nivou okolne kože i bljeđi od nje, na lijevom boku linearan ožiljak duljine 6 cm i širine do 5 mm u nivou okolne kože i tamniji od nje, na križima linearan ožiljak duljine 16 cm i širine do 5 mm nešto iznad nivoa okolne kože i tamniji od nje, na leđima 11 linearnih ožiljaka duljine do 6 cm i širine do 1 cm, na trtici ovalni ožiljak širine do 8 cm u nivou okolne kože i tamniji od nje. Vještaci u svom mišljenju navode da su po lomovima u području slabinske kralješnice zaostale umjereno ograničene kretnje uslijed čega tužitelj ulaže pojačane napore u svakodnevnom životu srazmjerno 20 % trajno, po lomu bedrene kosti zaostaju blago ograničeni pokreti u kuku uslijed čega tužitelj ulaže pojačane napore u svakodnevnom životu srazmjerno 5 % trajno. Što se tiče loma u području lijevog lakta liječenje je

završeno i zaostaju blago ograničene kretnje uslijed čega tužitelj ulaže pojačane napore u svakodnevnom životu razmjerno 5 % trajno. S psihijatrijske strane, zbog kroničnog PTSP-a koji mu je dijagnosticiran po psihijatru i objektiviziran po psihologu, došlo je do trajnih posljedica po njegovo duševno zdravlje, radi čega u svakodnevnom životu i radu ulaže pojačane napore u omjeru od 10 %. S neurološke strane, a nakon potresa mozga zaostaju trajne posljedice u visini od 5 %. Objedinjeno sve te posljedice ukupno iznose 40 % trajno. Fizičke bolove (kumulativno ozljeda/operacijski zahvati) jakog intenziteta tužitelj je trpio 3 dana, srednjeg 3 tjedna, blagog intenziteta 6 tjedana, dok zaostali povremeni bolovi ulaze u ocjenu pojačanih napora. Tužitelj u štetnom događaju nije pretrpio primarni strah jer je bio u nesvjesnom stanju. Sekundarni strah jakog intenziteta trpio je tjedan dana, srednjeg do tri tjedna te blažeg do tri mjeseca po stradavanju. Tuđa pomoć (kumulativno po operacijskim zahvatima) tužitelju je bila potrebna mjesec i pol dana 4 sata dnevno i potom 2 mjeseca i 2 tjedna po 2 sata dnevno za vrijeme pošteđe i mirovanja te hodanja s pomagalicama. Liječenje tužitelja završeno je u lipnju 2018.

18. Tužitelj nije imao primjedbi na takav nalaz i mišljenje liječnika vještaka, već je samo predlagao dopuniti iste ocjenom vještaka glede stupnja zaostale naruženosti, odnosno i opravdanosti zatraženih troškova liječenja zbog putovanja izvan mjesta prebivališta. Tuženik je međutim prigovarao nalazu i mišljenju navodeći da su isti proturječni priležećoj medicinskoj dokumentaciji i okolnostima slučaja. Glede kirurškog dijela ističe da iz te dokumentacije proizlazi da je kod tužitelja došlo do dobrog funkcionalnog oporavka te zaostaju tek laki stupanj ograničenja pokretljivosti slabinske kralješnice i tek blaža ograničenja pokretljivosti kuka i lakta. Na prvi pregled psihijatra tužitelj se javio tek 6 mjeseci nakon nezgode, što ukazuje da je isti imao samo blaže posttraumatske smetnje te nije pio nikakve lijekove za psihičke tegobe. Iz zadnje kontrole psihijatra proizlazi da su sve psihičke tegobe bile u regresiji tj. povlačenju i preporučene su eventualne daljnje kontrole koje tužitelj nije obavljao. Kronični PTSP naveden u nalazu i mišljenju liječnika vještaka stoga nije evidentan niti proizlazi iz cjelokupne medicinske dokumentacije. Osim toga, a uzimajući u obzir i ocjenu o zaostajanju trajnih neuroloških posljedica koje su vještaci cijenili na temelju smetnji koje razvija i u okviru PTSP-a, nema osnova za dodatnu neurološku ocjenu. Ocjene bolova i straha također su previsoko odmjerene, jer je pretpostavka da je tužitelj primao potrebnu terapiju za bolove, a liječenje je pokazivalo pozitivan pomak. Omjer zaostalih posljedica kod tužitelja sukladno svemu tome ne može prelaziti 25 %.

19. U usmenom očitovanju na te prigovore na ročištu za glavnu raspravu vještaci navode da je u konkretnom slučaju zaostalo naruženje kod tužitelja srednjeg stupnja. Neki od tih ožiljaka vidljivi su u svakoj situaciji, a neki s obzirom na lokalitet samo u ljetnim mjesecima kada nisu pokriveni odjećom. Opravdanost troškova stacionarne fizikalne terapije izvan mjesta boravka treba vještačiti fizijatar. Tužitelj je pregledan po vještaku kirurgu u siječnju 2019. te je vještak točnim izmjerama (kralješnica po Schobertu, te pokretljivost lakta, koljena i kuka komparativnom metodom) našao da je gibljivost slabinske kralješnice polovično umanjena, a pokretljivost u laktu, koljenu i kuku blago umanjena, zbog čega

vještak smatra navedene ocjene primjerenim. Tužitelj je u predmetnom štetnom događaju između ostalih ozljeda zadobio i potres mozga. Prema medicinskoj dokumentaciji duže vrijeme je bio bez svijesti, a samog događaja se ne sjeća. Sukladno navedenome, tužitelj tijekom pregleda navodi učestale glavobolje koje ranije nije imao, kao što nije imao niti ozljede glave prije navedenog događaja. Uz glavobolje novo što mu se pojavljuje je smanjena sposobnost koncentracije i pamćenja te lošije raspoloženje. Objektivno u neurološkom statusu bez znakova oštećenja moždanih živaca i lateralizirajućeg motornog deficita uz izraženu hiperhidrozu dlanova i nesigurnost po Rombergu. Na osnovu navedenog zaključeno je da trajne posljedice s neurološke strane smanjuju životnu aktivnost tužitelja za 5%. Kako je došlo do djelomičnog preklapanja simptoma sa neurološke i psihijatrijske strane, to je u postupku objedinjenja ocjena neurologa i psihijatra došlo do smanjenja zbira koji bi bio veći putem matematičkog zbrajanja. Dijagnoza PTSP-a kod tužitelja utvrđena je na temelju medicinske dokumentacije koja je sva citirana u nalazu, kao i nalaz psihologa. Tužitelj je stradao u dobi od 16 godina i zadobio teške tjelesne ozljede te su zadovoljeni kriteriji za postojanje dijagnoze PTSP-a. Ocjenu od 10 % smanjenja životne i radne sposobnosti vještak psihijatar smatra objektivnom i u skladu s pravilima struke, a ocjena je dana na temelju medicinske dokumentacije i kliničkog pregleda tužitelja. Zbog djelomičnog preklapanja psihičkih tegoba, vještaci neurolog i psihijatar uzeli su u obzir tu mogućnost i dali objedinjenu ocjenu. Pretrpljeni bolovi tužitelja cijenjeni su prema medicinskoj dokumentaciji i pregledu tužitelja te je uzeto u obzir da je isti bio bolnički liječen i primao sredstva protiv bolova te vještaci navode da je ocjene bolova navedeno da su cijenjeni kumulativno, što ukazuje da je uzeta u obzir sama ozljeda i operacijski zahvati. Na posebno pitanje punomoćnika tuženika što se mora neizostavno detektirati da se tome postavi dijagnoza PTSP-a, vještak psihijatar je navela da prema kriterijima psihijatrijske struke mora postojati traumatski događaj koji je katastrofičnog, ugrožavajućeg životnog iskustva, što u konkretnom slučaju postoji. Na dodatno pitanje da li kod nekih osoba prometna nezgoda može izazvati PTSP, a kod nekih ne, vještak navodi kako se u odnosu na primarnu strukturu osobnosti mogu razviti različiti odgovori na kakav traumatski događaj, dakle neke osobe mogu razviti PTSP, a neke ne moraju.

20. S obzirom na u međuvremenu podnesenu tužbu za određivanje i isplatu rente za tuđu pomoć i njegu, po gore navedenim liječnicima vještacima provedeno je daljnje vještačenje na okolnost potrebe tužitelja za takvom trajnom pomoći i njegom. U tom nalazu i mišljenju liječnici vještaci, a nakon pregleda tužitelja u rujnu 2022. i uvida u priležuću medicinsku dokumentaciju, navode da s kirurške strane nema osnova za trajnu tuđu pomoć i njegu. Isto tako, u medicinskoj dokumentaciji ne postoji podaci koji bi upućivali na promjenu neurološkog statusa i na novonastale tegobe s neurološkog stajališta, a što bi eventualno doprinijelo promjeni ocjene potrebe pojačanih napora s neurološke strane. Niti s psihijatrijske strane nema elemenata na temelju kojih bio se moglo zaključivati da je tužitelju potrebna trajna tuđa pomoć i njega. Stranke nisu imale primjedbi na takav nalaz i mišljenje liječnika vještaka.

21. Zaključno, liječnici vještaci ponovno su se usmeno očitovali i na ročištu za glavnu raspravu 15.5.2026. kada su naveli da je prema priležecem otpusnom pismu Klinike za kirurgiju tužitelj na istoj boravio od 7.-11. lipnja 2018. kada mu je odstranjen osteosintetski materijal. Upravo tim operativnim zahvatom vještaci smatraju da je završeno liječenje u lipnju 2018. te je tek tada bilo omogućeno procijeniti ukupnost posljedica ozljeđivanja tužitelja u predmetnom štetnom događaju. Na upit pun. tuženika da li je razumno očekivati promjene u zdravstvenom stanju u smislu procijenjenih zaostalih trajnih posljedica s današnjim danom, a s obzirom da je tužitelj pregledan u siječnju 2019., vještaci su naveli da se radi o vremenskom razdoblju od 7 godina u kojem je tužiteljevo psihofizičko stanje moglo biti u poboljšanju ili pogoršanju, no o istome vještaci ne mogu iskazivati bez ponovnog pregleda i izrade novog vještačenja. Vještaci su u ovom postupku pregledali tužitelja i tijekom 2022. godine kada su vještačili potrebe istoga za trajnom tuđom pomoći i njegom, a prilikom tada izvršenih pregleda nije bilo nikakvih bitnijih promjena u zdravstvenom stanju tužitelja.

22. Sud je u cijelosti prihvatio nalaze i mišljenja liječnika vještaka s dopunskim usmenim očitovanjima, cijeneći ih cijeneći ih nepristranim i u skladu s pravilima znanosti i vještine, a tuženik svojim prigovorima na prvotni nalaz i mišljenje nije doveo u sumnju pravilnost i prihvatljivost istoga. Tako su vještaci u cijelosti odgovorili na postavljeni zadatak suda i to savjesno i u skladu s pravilima znanosti i vještine (čl. 258. st. 1. ZPP-a) te priležecom medicinskom dokumentacijom, a za svoje ocjene i navode kojim otklanjaju prigovore tuženika dali valjane i argumentirane razloge koje u cijelosti prihvaća i ovaj sud. Kako su stoga vještaci stručno i obrazloženo otklonili prigovore tuženika, a u nalazu i mišljenju sud ne nalazi proturječnosti ili nedostataka, a nije se pojavila niti osnovana sumnja u pravilnost danog mišljenja, sud je neosnovanim cijenio prijedlog tuženika za provođenje novog medicinskog vještačenja u tom dijelu. Neosnovan je i prijedlog tuženika za provođenje dopunskog vještačenja s obzirom na protek vremena, a budući da nema dokaza iz kojih bi proizlazilo da je zdravstveno stanje tužitelja u međuvremenu može bitno promijenjeno, dok su liječnici vještaci i sami pregledali tužitelja u rujnu 2022. kada takvo što nije utvrđeno.

23. Tužitelj je u tom dijelu svog iskaza, koji sud također prihvaća kao iskren i uvjerljiv te u suglasju s nalazom i mišljenjem liječnika vještaka, potvrdio sve navode iz nalaza i mišljenja, ujedno navodeći da i danas osjeća veliki strah prilikom bilo kakvog sudjelovanja u prometu. Prije prometne nezgode bavio se limenom glazbom, svirao je trubu, a aktivno je igrao i nogomet te se rekreativno bavio mnogim sportovima, što sada zbog zaostalih posljedica zadobivenih ozljeda više ne može. Prethodno je i pohađao muzičku školu, svirao harmoniku te imao namjeru upisati i srednju glazbenu školu, ali zbog svega toga morao je odustati od navedenog. Za vrijeme provođenja liječenja, posebice kada je bio nepokretan i hodao uz pomoć štaka, pomoć su mu pružali roditelji i braća. Dok je bio na liječenju u Zagrebu i Krapinskim Toplicama gotovo su ga svakodnevno posjećivali roditelji koji su dolazili svojim vozilom, a na fizikalne terapije u Ivanić Grad vozila ga je majka također svojim vozilom. Uvidom u zaostale ožiljke kod tužitelja utvrđeno je da isti odgovaraju onima opisanima u nalazu i mišljenju

liječnika vještaka, a navedeni ožiljci u svojoj ukupnosti čine naruženje srednjeg stupnja. Većina tih ožiljaka ponekad je vidljiva trećim osobama u slučajevima nepokrivenosti odjećom, s time je u tim situacijama ožiljak na trtici i lijevoj natkoljenici jasno uočljiv i vidljiv. Ožiljak na vratu desno uočljiv je u svim situacijama. Tužitelj je naveo da zbog navedenih ožiljaka osjeća nelagodu i često je izložen pogledima trećih osoba npr. na plaži gdje se kupava s majicom.

24. Odredbom čl. 1100. st. 1. ZOO-a propisano je da će sud, u slučaju povrede prava osobnosti, ako nađe da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu, nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema. Odredba st. 2. istog članka određuje da će sud pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, cilj kojemu služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom.

25. Na temelju tako provedenih dokaza, a uzimajući u obzir ozljede koje je tužitelj zadobio u predmetnoj prometnoj nezgodi i posljedice istih kako je to pobliže opisano u mišljenju liječnika vještaka i iskazu tužitelja, sud nalazi da je tužitelju u smislu odredbe čl. 19. st. 2. ZOO-a u konkretnom slučaju povrijeđeno pravo osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, te mu u skladu s težinom povrede pripada pravo na pravičnu novčanu naknadu. Pri odlučivanju o visini iste sud je uzeo u obzir vrstu i narav ozljeda koje je tužitelj zadobio u štetnom događaju, jačinu duševnih bolova zbog smanjenja opće životne sposobnosti i zaostalog naruženja, dob (rođen 2000. uslijed čega će takve posljedice po redovnom tijeku stvari trpjeti još dugi niz godina), te trajanje i jačinu fizičkih bolova i pretrpjenog straha. Fizički bolovi i strah ukupno su trajali do četiri mjeseca, tužitelj je provodio dugotrajno liječenje uključujući i bolničko, bio podvrgnut operativnim zahvatima, brojnim pregledima, terapijama i snimanjima, mirovao je, što je sve zasigurno u znatnoj mjeri narušilo i narušava kvalitetu njegovog života.

26. Slijedom navedenih kvalifikatornih okolnosti, ovaj sud cijeni da tužitelju pripada pravična novčana naknada neimovinske štete s osnova povrede prava osobnosti u iznosu od 40.000,00 EUR.

27. Tužitelju s osnova pružene tuđe pomoći (ukupno 330 sati) primjenom odredbe čl. 1095. st. 1. ZOO-a, pripada po ocjeni ovog suda novčana naknada u iznosu od 1.650,00 EUR, pri čemu je sud po slobodnoj ocjeni utvrdio cijenu sata u iznosu od 5,00 EUR, a koji iznos je primjeren cijenama na tržištu osoba koje pružaju takvu vrstu pomoći uz uobičajenu praksu da se takva vrsta pomoći pruža od strane ukućana.

28. Sukladno tome, tužitelju bi za neimovinsku štetu i imovinsku štetu za tuđu pomoć i njegu pripadao ukupno iznos od 41.650,00 EUR, ali s obzirom da je po tim osnovama tuženik već isplatio tužitelju ukupno iznos od 3.450,79 EUR (za neimovinsku štetu iznos od 2.949,10 EUR, a za tuđu pomoć iznos od 501,69 EUR), valjalo je primjenom gore navedenih odredaba ZOO-a dosuditi tužitelju u

tom dijelu daljnji iznos od 38.199,21 EUR, a preostali zatraženi iznos po tim osnovama kao previsoko zatražen i stoga neosnovan od 3.350,00 EUR odbiti.

29. Odredba čl. 1095. st. 1. ZOO-a propisuje da tko drugome nanese tjelesnu ozljedu ili mu naruši zdravlje, dužen je naknaditi mu troškove liječenja i druge potrebne troškove s tim u vezi, a i zaradu izgubljenu zbog nesposobnosti za rad za vrijeme liječenja. Naznačena odredba prema nalazu suda obuhvaća i troškove koje su eventualno imali roditelji tužitelja posjećujući ga za vrijeme liječenja u Zagrebu i Krapinskim Toplicama. Iz priložene medicinske dokumentacije proizlazi da je tužitelj boravio u Kliničkom bolničkom centru Zagreb u razdoblju od 23.1.2016. do 17.2.2016. (otpusno pismo), odnosno na rehabilitaciji u Krapinskim Toplicama u razdoblju od 17.2.2016. do 6.4.2016. (također otpusno pismo). Iz iskaza tužitelja i svjedoka Damira Juričkog (otac tužitelja) čiji iskaz je sud prihvatio kao životan i uvjerljiv proizlazi da su roditelji tužitelja posjećivali za vrijeme gornjeg boravka u spomenutim ustanovama gotovo svakodnevno, a tamo su odlazili vlastitim vozilom marke Peugeot 207, diesel. Uzimajući u obzir da je cestovna udaljenost između njihovog prebivališta i Zagreba otprilike 46 km, a njihovog prebivališta i Krapinskih Toplica otprilike 100 km, pri čemu su za svaku posjetu morali prijeći dvostruku kilometražu (tamo i nazad), razvidno je da su u zatraženim 44 posjeta (19 posjeta u Zagreb i 25 posjeta u Krapinske Toplice) isti prešli ukupnu udaljenost od 6748 km. Uzimajući u obzir cijenu litre dizelskog goriva od otprilike 1,50 EUR, kao i preostale troškove takvih putovanja (npr. cestarine, određena prehrana i sl.), sud i po slobodnoj ocjeni u smislu odredbe čl. 223. st. 2. ZPP-a nalazi da takav trošak ukupno iznosi 700,00 EUR. Kako je po toj osnovi tuženik već isplatio tužitelju iznos od 238,90 EUR, valjalo je tužitelju dosuditi takav daljnji trošak u iznosu od 461,10 EUR, a odbiti kao neosnovan preostali zatraženi iznos od 852,32 EUR.

30. U odnosu na zatraženi trošak tužitelja koji bi se odnosio na troškove putovanja istoga na liječničke preglede i fizikalne terapije u Zagreb, Ivanić Grad i Krapinske Toplice za istaknuti je da je po toj osnovi tuženik isplatio tužitelju prije podnošenja tužbe iznos od 39,82 EUR. Prema odredbi čl. 62 st. 1. tada važećeg Zakona o obveznom zdravstvenom osiguranju ("Narodne novine", br. 80/13. i 137/13. – dalje: ZOZO) osigurana osoba radi ostvarivanja prava na zdravstvenu zaštitu iz obveznog zdravstvenog osiguranja ima pravo na naknadu za troškove prijevoza pod uvjetom da je radi korištenja zdravstvene zaštite upućena izvan mjesta prebivališta, odnosno boravišta te da ne ispunjava uvjete za korištenje sanitetskog prijevoza. Odredbom st. 2. istoga članka određeno je da takva osigurana osoba ima pravo na naknadu za troškove prijevoza ako je radi korištenja zdravstvene zaštite upućena u ugovornu zdravstvenu ustanovu odnosno ordinaciju ugovornog doktora privatne prakse ili ugovornom isporučitelju pomagala koji su udaljeni 50 i više kilometara od adrese prebivališta odnosno boravišta jer odgovarajuću zdravstvenu zaštitu, sukladno svom zdravstvenom stanju, ne može ostvariti u bližoj ugovornoj zdravstvenoj ustanovi, odnosno ordinaciji ugovornog doktora privatne prakse s ugovorenom djelatnošću za tu vrstu zdravstvene zaštite ili kod bližeg ugovornog isporučitelja pomagala, dok odredba st. 4. tog članka propisuje da pravo na naknadu za troškove prijevoza, neovisno o udaljenosti iz st. 2. između ostaloga ima i osigurana osoba do navršene 18. godine života. Sukladno odredbama čl. 64. st. 1. i 2. ZOZO-a

pravo na naknadu za troškove prijevoza ima i jedna osoba određena za pratitelja osigurane osobe iz čl. 62. Zakona, s time da se smatra da je djeci do 18. godine potrebna pratnja neovisno o tome ispunjavaju li uvjete za korištenje sanitetskog prijevoza. Iz navedenih odredbi proizlazi da je u konkretnom slučaju tužitelj kao osoba koja tada nije imala navršenih 18 godina imao pravo od Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje ostvariti naknadu za troškove prijevoza nastale korištenjem zdravstvene zaštite izvan mjesta svog prebivališta, kao i da bi pravo na naknadu tih troškova pripadalo i jednom od njegovih pratitelja – vjerojatno roditelja. Tužitelj ne tvrdi niti bilo čime dokazuje da je na taj način pokušao ostvariti to svoje pravo, iako je sukladno odredbi čl. 1092. st. 1. ZOO-a postojala dužnost istoga pobrinuti se da šteta ne bude veća nego što bi inače bila. Nepostupanjem u skladu s citiranim odredbama ZOZO-a i ZOO-a tužitelj je doprinio nastanku i visini po toj osnovi zatražene štete, a kako je tuženik tužitelju već naknadio dio te štete, to po stajalištu suda ne postoji i nastavna obveza tuženika naknaditi tužitelju tako zatraženu štetu u iznosu od 539,39 EUR zbog čega je tužbeni zahtjev u tom dijelu odbijen. Isto tako, a s obzirom da je provedenim dokazima (posebice medicinskim vještačenjem) utvrđeno da tužitelju nije potrebna trajna tuđa pomoć i njega, to nisu ispunjene pretpostavke iz odredbe čl. 1095. st. 2. ZOO-a za obvezivanje tuženika na plaćanje zatražene novčane rente tužitelju, slijedom čega je i tužbeni zahtjev u tom dijelu valjalo odbiti.

31. Dakle, u konačnici je tužitelju dosuđena sveukupna naknada neimovinske i imovinske štete u iznosu od 38.660,31 EUR, dok su preostali zatraženi iznos od ukupno 4.741,71 EUR i zahtjev za isplatu novčane rente odbijeni.

32. Glede zatraženog tijeka zatezne kamate na dosuđenu neimovinsku i imovinsku štetu za istaknuti je da sud nalazi, a cijeneći prihvaćeni nalaz i mišljenje liječnika vještaka i u tom dijelu, da je liječenje tužitelja dovršeno u lipnju 2018. kada mu je u Klinici za kirurgiju Kliničkog bolničkog centra Zagreb izvađen osteosintetski materijal (tužitelj je tom prilikom boravio u bolnici od 7.6.2018. do 11.6.2018.), dakle tek tada se mogao procijeniti opseg i visina nastale štete tj. nastanak cjelokupne štete. Stoga tužitelju prema mišljenju suda, a odgovarajuće primjenjujući odredbe čl. 12. st. 4. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu ("Narodne novine", br. 151/05., 36/09., 75/09. , 76/13. i 152/14. – dalje: ZOOP) i čl. 1103. ZOO-a, u konkretnom slučaju na dosuđeni iznos štete zatezne kamate ne pripadaju od dana podnošenja odštetnog zahtjeva kako je to inače propisano gornjom odredbom ZOOP-a, već od dana nastanka štete tj. završetka liječenja, a na naknadno postavljene (preinačene) preostale zahtjeve za naknadu takve štete od dana podnošenja zahtjeva za isplatu tih iznosa, dakle na iznos od 19.775,70 EUR od 18.8.2020., a na iznos od 4.487,62 EUR od 11.9.2025., sve budući da je tuženikova obveza tada dospjela. Zbog navedenoga tužitelju su zatezne kamate dosuđene kao u toč. I. izreke, dok je kao neosnovan odbijen zahtjev za isplatu kamate za razdoblje od dana iza dana podnošenja odštetnog zahtjeva, odnosno od zatraženih dana za troškove nastale putovanjem obitelji u posjet tužitelju, do prethodno spomenutih datuma. Stopa zatezne kamate temelji

se na odredbi čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22. i 155/23. – dalje: ZO).

33. Tuženikov prigovor zastare u odnosu na preinačene (povećane zahtjeve) sud također nalazi neosnovanim. Naime, tužba u ovoj pravnoj stvari podnesena je 16.10.2017., dakle nesporno prije proteka trogodišnjeg zastarnog roka propisanog odredbom čl. 230. st. 1. ZOO-a od dana saznanja za štetu i osobu koja je štetu počinila. S obzirom na utvrđenje da je šteta konačno nastala dovršetkom liječenja u lipnju 2018. te je tek tada tužitelj mogao imati saznanja o opsegu i visini iste, razvidno je da i prvotno povećani zahtjev 18.8.2020. također nije podnesen nakon proteka gornjeg zastarnog roka, a glede kasnije preinake od 11.9.2025. za napomenuti je da tužitelj tada nije postavio zahtjev koji bi se činjenično i pravno razlikovao od ranije tako postavljenih zahtjeva (za neimovinsku štetu i imovinsku za tuđu pomoć i njegu), već je zahtjev uskladio s nalazom i mišljenjem liječnika vještaka, a koji dokazi se i upravo provode zbog toga što sud ne raspolaže stručnim znanjem potrebnim za utvrđivanje tih činjenica, koje znanje stoga u pravilu nemaju niti stranke, odnosno promijenjenim orijentacijskim kriterijima, tako da zastara nije mogla nastupiti niti u odnosu na taj dio zahtjeva. Uostalom, prihvaćanje suprotnog tumačenja predstavljalo bi stoga nerazumno ograničenje prava na pristup sudu, kao najvažnijeg jamstva prava na pravično suđenje, a što svakako nije dopustivo.

34. Odluka o trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 2. novog ZPP-a, a budući da su stranke djelomično uspjele u parnici. Prilikom ocjene uspjeha stranaka u sporu sud je cijenio kako kvalitativni (oko 80 % uspjeha tužitelja) tako i kvantitativni uspjeh (73 % uspjeha tužitelja) te uzimajući u obzir sve navedeno te okolnosti konkretnog predmeta sud nalazi da je u konačnici tužitelj uspio u ovoj parnici u omjeru od 76,50 %, a tuženik u omjeru od 23,50 %. Kada se oduzmu ti postoci na strani tužitelja ostaje omjer od 53 %. Trošak tužitelja odnosi se na trošak zastupanja istoga po punomoćnicima odvjetnicima i to: za sastav tužbe od 16.10.2017. – 250 bodova (Tbr. 7. t. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika / „Narodne novine“, br. 138/23. - dalje Tarifa/), za sastav podnesaka od 28.2.2018., 25.2.2019. i 16.6.2020. – 3 x 250 bodova = 750 bodova (Tbr. 8. t. 1. u svezi Tbr. 7. t. 1. Tarife), za sastav podnesaka od 27.3.2018. i 2.10.2018. – 2 x 25 bodova = 50 bodova (Tbr. 8. t. 4. u svezi Tbr. 7. t. 1. Tarife), za zastupanje na ročištima 10.4.2018., 4.12.2018. i 3.12.2019. – 3 x 250 bodova = 750 bodova (Tbr. 9. t. 1. u svezi Tbr. 7. t. 1. Tarife), za pristup na ročišta 14.10.2019. i 5.9.2025. – 2 x 50 bodova = 100 bodova (Tbr. 9. t. 5. u svezi Tbr. 7. t. 1. Tarife), za zastupanje na ročištima 6.4.2022., 7.11.2023., 2.12.2024., 7.5.2025., 9.12.2025. i 15.5.2025. – 6 x 500 bodova = 3000 bodova (Tbr. 9. t. 1. u svezi Tbr. 7. t. 1. Tarife), za sastav podnesaka od 18.8.2020. i 29.7.2021. – 2 x 100 bodova = 200 bodova (Tbr. 8. t. 3. u svezi Tbr. 7. t. 1. Tarife), za sastav podnesaka od 31.1.2024. – 500 bodova (Tbr. 8. t. 1. u svezi Tbr. 7. t. 1. Tarife) te za pristup na ročište za objavu ove presude – 50 bodova (Tbr. 9. t. 3. u svezi Tbr. 7. t. 1. Tarife), i to za razdoblje od podnošenja tužbe od 16.10.2017. do 27.2.2018. prema vrijednosti predmeta spora od 16.748,95 EUR, za razdoblje od 28.2.2018. do 17.8.2020. vrijednosti spora od 16.067,42 EUR, za razdoblje od

18.8.2020. do 26.1.2022. vrijednosti predmeta spora od 35.564,40 EUR, za razdoblje od 27.1.2022. do 10.9.2025. vrijednosti predmeta spora od 45.120,44 EUR te za razdoblje od 11.9.2025. pa nadalje vrijednosti predmeta spora od 52.958,06 EUR, što ukupno čini 5650 bodova koji primjenom Tbr. 54. Tarife daju iznos od 11.300,00. Tužitelju je priznat i trošak PDV-a na trošak zastupanja u iznosu od 2.825,00 EUR, kao i trošak plaćene sudske pristojbe za tužbu od 16.10.2017. u iznosu od 213,95 EUR sukladno tada važećem Zakonu o sudskim pristojbama ("Narodne novine", br. 74/95., 57/96., 137/02., 26/03., 125/11., 112/12., 157/13. i 110/15.) s Tarifom sudskih pristojbi te trošak sudske pristojbe na ovu presudu u iznosu od 576,03 EUR prema Zakonu o sudskim pristojbama ("Narodne novine", br. 118/18. i 51/23.) i Uredbi o Tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine", br. 37/23.), što ukupno čini trošak u tom dijelu u iznosu od 14.914,98 EUR. Tužitelju kao nepotreban nije priznat zatraženi trošak koji se isključivo odnosi na neosnovani zahtjev za plaćanje rente (sastav te tužbe i prethodnog odštetnog zahtjeva te podneska od 25.11.2021., trošak sudske pristojbe na tu tužbu i medicinskog vještačenja povodom tog zahtjeva), odnosno i trošak odštetnog zahtjeva od 21.4.2016. (potraživanje tužitelja tada nije bilo dospjelo) i sastava podneska od 26.10.2022. (povlačenje zahtjeva za isplatu rente).

35. Slijedom toga, valjalo je primjenom gore navedene zakonske odredbe odmjeriti tužitelju razmjerni dio gornjeg troška u iznosu od 7.904,94 EUR (53 %) uvećano za plaćeni trošak provedenog medicinskog vještačenja i usmenog očitovanja tih vještaka u iznosu od 481,12 EUR, kao i plaćenih troškova kombiniranog sudsko medicinsko – prometnog vještačenja u iznosu od 199,08 EUR u cijelosti potrebnih za vođenje postupka, dakle ukupno trošak u iznosu od 8.585,14 EUR te naložiti tuženiku naknadu tih troškova tužitelju, odnosno odbiti zahtjev tuženika za naknadu troškova.

36. Odluka o zateznim kamatama na trošak parničnog postupka tužitelja temelji se na odredbi čl. 27. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", br. 80/22.), a ista teče od dana donošenja ove presude do isplate po stopi određenoj odredbama čl. 29. st. 2. i 8. ZO-a.

U Zagrebu 29. svibnja 2026.

S U D A C:
MARIJAN GLAVAŠ

POUKA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe na županijski sud, u roku od 15 dana od dana dostave presude putem ovog suda.

DNA:

tužitelju po pun.

tuženiku po pun.

Broj zapisa: **9-30888-bbeb8**

Kontrolni broj: **08ad9-066ec-39599**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.